

MESTSKÉ
DIVADLO
ŽILINA

**TOTO JE STRED
EURÓPY,
MOJA DRAHÁ!
VRAHOVIA, ZLODEJI,
PROSTITÚTKY**

A BLÁZNI.

SPRÁVA O STAVE

KRAJINY.

POLITICKÝ PAMFLET.

KOLEKTÍV AUTOROV*

**TOTO JE STRED EURÓPY,
MOJA DRAHÁ!
VRAHOVIA, ZLODEJI,
PROSTITÚTKY A BLÁZNI.
SPRÁVA O STAVE KRAJINY.
POLITICKÝ PAMFLET.
KOLEKTÍV AUTOROV***

4

Realizačný tím

TEXT

kolektív autorov*

DRAMATURGIA

Daniela Brezániová

KOSTÝMY

A SCÉNOGRAFIA

Eva Kudláčová Ráčová

VÝBER HUDBY A RÉŽIA

Eduard Kudláč ah

ÚČINKUJÚ

Natália Fašánková

Ada Juhásová

Michal Koleják

Sandra Lasoková

Peter Martinček

Iveta Pagáčová

Tajna Peršić

Michael Vrzala

Emília Vrabcová

*Natália Fašánková, Ada Juhásová,
Michal Koleják, Sandra Lasoková,
Peter Martinček, Iveta Pagáčová,
Tajna Peršić, Michael Vrzala

ZOSTAVIL Eduard Kudláč

PRI TVORBE BOLI POUŽITÉ

**FRAGMENTY RÔZNYCH MEDIÁLNYCH
VÝSTUPOV UVEDENÝCH AUTOROV**

Luboš Bailador, Suman Barhas,
Immanuel Kant, kolektív (Viliam
Lauko, Daniel Gurňák, František
Križan, Ladislav Tolmáči),

Arne Mann, necenzurovane.

net, Friedrich Nietzsche, Lucie

Sitařová, Alena Wagnerová,

Hannah Wolff

Svetová premiéra

13. apríla 2024

148. premiéra

Mestského divadla Žilina.

Predstavenie vedie

Katarína Škerenčáková

**Technické zabezpečenie
inscenácie pod vedením**

Juraja Špaleka realizovali:

SVETLÁ

Anton Mlacek

Peter Šlesár

ZVUK

Ľuboš Tomaščík

Lukáš Magoč

REKVIZITY

Róbert Samec

Tomáš Dlhopolček

GARDERÓBA

Slavomíra Olejková

STAVBA SCÉNY

Róbert Samec

Tomáš Dlhopolček

Peter Pavlík

Richard Barčiak

„Na inscenácii je nesmierne dôležité, že je to nejaký časopriestorový prienik toho, akým spôsobom sa cíti istá skupina, povedal by som vzorka obyvateľstva v tejto krajine.“

Eduard Kudláč

6

Autorský projekt **Toto je stred Európy, moja drahá!** je nahliadnutím do sveta obyvateľov na ceste z vlastnej spoločenskej mapy. Prelet mikrokozmom vnútornej dezintegrácie človeka strácajúceho sa v sofistikovanej architektúre nefunkčnosti, klamstva, populizmu a hlúposti. Akú tragikomickú podobu potom dostávajú reakcie človeka na banálne situácie, ktorým musí čeliť nielen v živote, ale aj v realite vzťahov, médií a sociálnych sietí.

Rýchle sociálne a technologické zmeny, ekonomická nestabilita, globálne problémy, zmeny v hodnotových systémoch, individualizácia, strata hodnôt a oslabovanie tradičných sociálnych väzieb môžu podľa Emile Durkheima (pojmem anómie) u niektorých ľudí vytvárať pocit dezorientácie. V tomto období môže dochádzať k nárastu samovrážd, pretože jednotlivci sa cítia oddelení od spoločenských hodnôt a strácajú orientáciu vo svete.

Lúpež krajiny, ovládanej politickou garnitúrou zloženou (z väčšej časti) zo zlodejov, vrahov, bláznov a (nielen politických) prostitútok, môže jednotlivca veľmi rýchlo presídliť z bezpečných súradníc svojho každodenného nudne

korektného pobytu až na okraj mapy spoločenskej existencie. Zdanlivo nesúrodé výbuchy hnevu, afekty, tragikomické excesy, ktorými by podvedome rád zvrátil chod rednutia vzťahu k svojej zemi a k sebe samému, sa stávajú zúfalým výkrikom a volaním po akomsi (z detstva) poznanom koordináte, v ktorom vzťahy a kauzalita fungujú v predvídateľnom formáte: „dobro a láska víťazia nad zlom a nenávisťou“. Sme odsúdení poznať tento utopistický koncept už len z literatúry? Má zmysel bojovať alebo sa prispôbiť podmienkam?

8

„V princípe pre mňa nejde o to pomenovať najdôležitejšiu entitu zdravej spoločnosti. Pre mňa je ďaleko zaujímavejší proces myslenia o spoločnosti a toho, v čom sa nachádzame. Nejaký typ reflexie či už je to intelektuálny, alebo emočný. V každom prípade mám pocit, že kvasný proces myslenia je to, čo je na spoločnosti najzdravujúcejšie.“

Eduard Kudláč

Tajna Peršić

Michal Koleják, Iveta Pagáčová

12

V pôvodnom dramaturgickom pláne bol uvedený ešte donedávna iný titul – plánoval si uviesť hru od bieloruskej autorky s názvom Vyjdem z lesa, vytrhnem si chrbtovú kosť a budem ju mať miesto meča. Kedy a ako prišiel nápad na zmenu titulu?

Prišiel vo chvíli, keď som si uvedomil, že je pravdepodobne príliš veľký luxus rozprávať o stave krajiny alebo miesta, v ktorom žijeme prostredníctvom metafor. Pôvodne, v bieloruskej hre, malo ísť o metaforickú víziu súboja s démonom totality, ktorý ničí ľudské životy a asi si všetci uvedomujeme, že k niečomu takému speje aj naša krajina. Vtedy som si povedal, že bude oveľa lepšie opýtať sa ľudí, ktorí ma obklopujú, ako sa vlastne v tejto krajine cítia.

Nápad či myšlienka pre projekt vznikla veľmi spontánne. Ako sa postupne vyvíjal tvoj zámer s týmto projektom? Formovala ho do veľkej miery (a stále formuje) aj aktuálna politická situácia?

Aktuálna politická situácia zámer alebo ani formu tejto inscenácie úplne neurčuje. Skôr sú to tendencie alebo štruktúry tej krajiny. Teraz myslím sociologické alebo spoločenské alebo politické, ktoré dlhodobo vplývajú na neschopnosť

a frustráciu mladých ľudí v tejto krajine.

Prečo Toto je stred Európy, moja drahá! ? Ako vznikol názov inscenácie?

Názov inscenácie je citátom z filmu Martina Šulíka *Všetko, čo mám rád*. Zároveň je to jeden z mojich fotografických projektov, ešte momentálne aktuálnych, pri ktorých fotím všetky stredy Európy po celej Európe ako symbol absurdnosti a nejakého typu falošne pridanej hodnoty, na ktorých staviam autenticitu národovectva a lojálnosti voči svojej krajine.

Inscenáciu tvoria fragmenty textov od rôznych autorov. Sú to odborníci, vedci, filozofovia, ale aj pseudoodborníci, pseudovedci a liečitelia. Časť tvoria aj výstupy inšpirované životnými zážitkami a skúsenosťami. Ako si spolu s hercami postupoval pri tvorbe?

Pri tvorbe textu sme spolupracovali s hercami takým spôsobom, že základný postulát tej existencie v nejakom priestore a spoločensve je tvorený vymedzovaním sa vo vzťahu k ľuďom, krajine a prebieha prostredníctvom nejakej intelektuálnej činnosti. To znamená, že rozumovo sa snažím si niektoré veci vysvetliť.

Potom to existuje na základe nejakej emotívnej činnosti alebo na základe emotívnej skúsenosti. To znamená, že v krajine zostáva so svojimi priateľmi, lebo ich mám rád. Alebo zostáva v podobných kvalitách vzťahov postavených na emóciách. A potom keď existujem v krajine, v ktorej si neviem ten kontext definovať ani intelektuálne, ani pragmaticky, ani emotívne, no tak nastáva exces. Niečo, čo vyvrie z hromadenia sa impulzov, ktoré nedokážem ani intelektuálne, ani emočne spracovať.

A k akému konceptu ste sa napokon dopracovali?

Napokon sme sa dopracovali ku konceptu, že každý jeden z hercov bude mať v princípe tri obrazy, v ktorých vyjadrí svoj zástož vzťahu k tejto krajine alebo toho, čo momentálne prežíva prostredníctvom výstupu, v ktorom sa obracia na nejaký renomovaný intelektuálny text, ktorý jeho problém definuje lepšie, ako by bol schopný ho zadefinovať on sám. Potom sme nastavili situáciu, v ktorej je emočne veľmi intímne alebo autenticky zapojený. A potom tretia verzia jeho pohľadu je spomínaný exces, to znamená stret s niečím, čomu nedokážeme porozumieť ani pragmaticky, ani emočne.

Čo pre teba znamená forma výbuchov hnevu, excesov, s ktorou ste pracovali? Čo o nás a o spoločnosti tieto tragikomické excesy vypovedajú?

Tie excesy nemajú len formu výbuchov a hnevu, skôr znemožňujú nejaký typ analýzy. To znamená, že vidím, že to existuje. Vidím, že to prebieha, že je to veľmi koncentrované, ale netuším, ako sa k tomu vlastne dostať. Tieto excesy sa netýkajú len vnútorného prežitku, ale zároveň sa týkajú aj niečoho, čo si okolo seba vytvorí takmer celý systém, teda pseudovedecký, ako napríklad octovanie alebo rôzne liečiteľské praktiky, rôzne alternatívy k tomu normálnemu, čo v tej krajine nefunguje.

Aké boli hlavné témy, s ktorými prichádzali samotní herci a o čom ste debatovali na skúškach?

Hlavné témy sú súčasťou predstavenia, aby sme od začiatku robili takzvaný brainstorming toho, kde každý herec ako spoluautor hovoril o tom, čo je preňho vo vzťahu ku krajine najdôležitejšie, čo pociťuje ako najväčší problém. A naopak, čo pociťuje ako riešenie problému. Takže to, čo je na tej inscenácii nesmierne dôležité, je, že je to nejaký časopriestorový prienik toho,

akým spôsobom sa cíti istá skupina, povedal by som vzorka obyvateľstva v tejto krajine.

Ktoré témy sú v projekte pre teba ťažiskové – ide napríklad o fragment z Nietzscheho textu o morálke?

Ja si myslím, že skúsenosť je neprenosná a myslím si, že neexistuje téma, ktorá je dôležitejšia ako nejaká iná. Samozrejme, môžeme sa baviť o tom, ako moralizmus ukradol pravdu, čo je to pravda, čo je dobro a zlo. V princípe pre mňa nejde o to pomenovať najdôležitejšiu entitu zdravej spoločnosti. Pre mňa je ďaleko zaujímavejší proces myslenia o spoločnosti a toho, v čom sa nachádzame. Nejaký typ reflexie či už je to intelektuálny, alebo emočný. V každom prípade mám pocit, že kvasný proces myslenia je to, čo je na spoločnosti najozdravujúcejšie.

V inscenácii sa predstaví 8 hercov, každý v aspoň troch rôznych situáciách, čo tvorí dokopy pomerne veľké a pestré zloženie textov. S akým kľúčom si pristupoval k spájaniu a radeniu týchto na prvý pohľad spolu nesúvisiacich tém?

Ja som sa snažil v konečnom dôsledku ten text postaviť

tak, aby vzťahy medzi tými jednotlivými zástožmi mali nejaký väčší zmysel než len, ako keď stoja poukladané za sebou. Jednoznačne najzdravšie na tom celom projekte je, že nejde o divadelnú kvalitu alebo o pocit sprostredkovať nejakú spektakulárnu šou, ktorá má ľudí priviesť do tranzu. Dostali sme ten priestor v Štúdiu mestského divadla, ktorý je stvorený pre tento typ projektov, aby sme sa pokúsili behom pár týždňov nejakým spôsobom a jazykom, ktorý ovládame, pomenovať to, čo žijeme. Vytvoriť nejaký typ reflexie či už spoločenskej, politickej, alebo úplne vnútornej toho, čo nás v tejto chvíli trápi úplne najviac.

Insceňácia sa začína a aj končí cvičením Tai Chi, prečo práve táto „meditácia v pohybe“?

Tai chi sa v predstavách ľudí stalo niečím, čo vás dokáže vytrhnúť zo zovretia spoločnosti a rôznych tlakov. Je to cvičenie, ktoré vychádza z bojového umenia, ale zároveň obsahuje prvky repetitívnej meditácie. Čiže pre mňa bolo obrazom toho, ako veľmi jednoducho si predstavujeme, že dokážeme zvládať tlaky a nápory, ktoré k nám v živote prichádzajú. Samozrejme, snažíme sa pracovať s humorom,

pretože, ako hovoril nielen pán Lasica, s tým humorom tie tragédie vieme prežívať lepšie. Tragikomická podstata celej inscenácie je ťažiskovou metódou, ktorú ponúkame ako riešenie na prežitie.

16

17

EDUARD KUDLÁČ 1972

18

Divadelný režisér, dramaturg a fotograf. Študoval divadelnú réžiu na VŠMU. V roku 1997 získal ocenenie DOSKY v kategórii Objav roka za inscenáciu hry L. Klímu Jsem absolutní vůle (VŠMU). Svoje zameranie na hľadanie nových možností divadla cez pohyb, fragmentarizáciu, neverbálne vyjadrovanie a akciu naplno rozvinul vo vlastnom združení phenomenontheatre, ktoré založil roku 2000 ako nezávislú platformu pre súčasné divadlo. Od roku 2009 je umeleckým šéfom Mestského divadla Žilina, ktoré profiluje ako divadlo s odvážnou dramaturgiou, zameranou na súčasné slovenské a zahraničné texty a nekonvenčné interpretácie klasiky.

Michael Vrzala, Iveta Pagáčová

Natália Fašánková, Emília Vrabcová

S

T

**TOLERANTNÍ
K SEBE, ALE
ABSOLÚTNE
NETOLERANTNÍ
KU KOMUKOL'VEK
INÉMU.¹**

24 25

¹ DÔCHODCOVIA

JE ZAKÁZANÉ JEŠŤ PIZZU VIDLIČKOU A NOŽOM.

JE ZAKÁZANÉ OLIZOVAŤ TANIER.

JE ZAKÁZANÉ MĽASKAŤ PRI JEDLE.

JE ZAKÁZANÉ ROZPRÁVAŤ S PLNÝMI ÚSTAMI.

JE ZAKÁZANÉ KAŠĽAŤ BEZ ZAKRYTIA ÚST.

JE ZAKÁZANÉ OBHRÝZAŤ SI NECHTY.

JE ZAKÁZANÉ GÚĽAŤ OČAMI.

JE ZAKÁZANÉ VYPLAZOVAŤ JAZYK.

JE ZAKÁZANÉ UKAZOVAŤ PROSTREDNÍK.

JE ZAKÁZANÉ NAPODOBŇOVAŤ ZVUKY ZVIERAT.

JE ZAKÁZANÉ ŠÍRIŤ KLEBETY.

JE ZAKÁZANÉ NIČIŤ MAJETOK.

JE ZAKÁZANÉ ZNEČISŤOVAŤ ŽIVOTNÉ PROSTREDIE.

JE ZAKÁZANÉ PLYTVAŤ VODOU.

JE ZAKÁZANÉ CHODIŤ PSOM BEZ VÔDZKY.

26 27

JE ZAKAZANÉ KRMIŤ CUDZIE ZVIERATÁ.

JE ZAKAZANÉ TÁBORENIE MIMO VYHRADENÝCH MIEST.

JE ZAKÁZANÉ PÁLIŤ ODPADKY.

JE ZAKÁZANÉ RIEŠIŤ PROBLÉMY INÝCH ĽUDÍ.

JE ZAKÁZANÉ PÝTAŤ SA ŽENY, KEDY PLÁNUJE OTEHOTNIEŤ.

JE ZAKÁZANÉ KOMENTOVAŤ VZHĽAD DRUHÝCH ĽUDÍ.

JE ZAKÁZANÉ CHVÁLIŤ SA MAJETKOM.

JE ZAKÁZANÉ SA ROZPRÁVAŤ O SVOJOM PLATE.

JE ZAKÁZANÉ KLAMAŤ O SVOJOM VEKU.

JE ZAKAZANÉ NOSIŤ ROVNAKÝ OUTFIT DVA DNI PO SEBE.

JE ZAKÁZANÉ DÁVAŤ SI KEČUP NA HORČICU...²

28 29

Peter Martinček

Michael Vrzala, Sandra Lasoková

32

Vznik pojmu „dobro“ sa určuje na nesprávnom mieste: súd o „dobrom“ nevychádza od tých, ktorým sa „dobro“ preukazuje! Boli to naopak „dobrí“ sami, to jest vznešení, mocní, vyššie postavení a vysoko mysliaci, ktorí seba a svoje konanie určovali ako dobré, teda

ako prvotné, v protiklade ku všetkému nízkemu, nízko uvažujúcemu, drzému a davovému. Až z tohto pátosu odstupu čerpali právo tvoriť hodnoty, udávať mená hodnôt: čo tým bolo do užitočnosti!³

Rokom 1989 boli ženy oslabené. Socialistické režimy boli v uskutočňovaní rovnoprávnosti ženy a muža v šesťdesiatych rokoch minulého storočia oveľa ďalej ako demokratické štáty európskeho Západu. Hospodárska nezávislosť ženy na mužovi, z toho vyplývajúci jej

vlastný status, vysoká úroveň vzdelania, kvalifikácie a tiež skutočnosť, že ženské telo nebolo verejným majetkom a žena sexuálnym objektom (ak si to sama nezvolila). Na nič z toho ženy v krajinách kapitalistického Západu nedosahovali, pretože boli

stále ešte aj v legislatíve definované svojimi povinnosťami v manželstve a rodine.⁴

34

35

⁴ ŽENA V KAPITALIZME

„Už sa spamätajte, herci. Bez divadiel a programov ľudia prežijú. Nájdite si normálnu prácu... Nieкто sa tu naučí text ako v škôlke a dostane za to zaplatené. Ak je im málo, tak šup-šup k sústruhu, k vysokej peci, na 3 smeny alebo k baníkom, potom uvidia,

čo je to drina...
Nech idú do piči, mantáci nakazení, šváby skurvení...“⁵

36

Uvedomenie si mojej nevedomosti [ak sa neuzná za nevyhnutnú] nielenže neznamená koniec môjho bádania, ale je skôr vlastnou príčinou jeho oživenia. Každá nevedomosť sa týka alebo vecí, alebo určenia hraníc môjho poznania. Ak je nevedomosť iba náhodná, musí ma nabádať

k tomu, aby som v prvom prípade skúmal veci [predmety] dogmaticky, v druhom prípade, aby som kriticky skúmal hranice môjho možného poznania.⁶

⁵ KULTÚRNA OBEC

⁶ KANT

Prečo by sme mali mapovať vagínu? Chcela by som to vysvetliť na základe princípu tkanivovej a bunkovej pamäti. Ak sa ocitnete v nepríjemnej situácii, alebo zažijete stres či šok, to napätie sa ukladá v tele na rôznych miestach. Vaginálne mapovanie prináša

uvolnenie panvy, prináša pozornosť a vedomie do vagíny. Žena si uvedomí, že vlastne má nejakú vagínu. Prepojí sa s ňou. Potom sme schopné si uvedomiť, že sme zodpovedné za to, čo sa nám deje, že máme plne vo svojich rukách, čo sa deje s našou vagínou a že o tom

môžeme samé rozhodovať.⁷

38

39

Mám o sebe hovoriť, čo najmenej. Nemám sa miešať do cudzích vecí. Mám prijímať kritiku, byť slušná, aj keď ma provokujú, nehádať sa ani vtedy, keď mám pravdu, nikdy nemám šliapať po niekoho dôstojnosti a chyby iných mám odpúšťať. Nič si nemám robiť z toho,

ak na mňa zabúdajú, ak ma zanedbávajú a nenávidia. Iným mám priať, aby si ich vážili, chválili ich a milovali viac ako mňa. Vtedy, podľa Matky Terezy, budem pokorná a budem katolíčka, tá pravá.⁸

⁸ VERIACI

Ak chceme prežiť, musíme konať hneď. Existuje len jediná možná zbraň a tou je ocot. Silu octu poznali už starí Gréci, rôzni alchymisti a mágovia. Ak si všimnete nad hlavou chemtrails a čiary na oblohe, tak namočte uterák do octu a vyveste ho na okno alebo balkón. Do

pol hodiny, maximálne hodiny by ste mali pozorovať, ako sa nad vašou hlavou vytvorí diera v oblačnosti. Ak nás budú stovky, milióny, možno aj miliardy, tak naša sila zvíťazí. Nestačí, aby octoval jeden človek. Octovať musíme všetci.⁹

⁹ OCTOVANIE

LIEKY

OCTOVANIE

46

Taoistické Tai Chi, nazývané aj „meditácia v pohybe“ alebo „zdravotné Tai Chi“, spočíva najmä v zostave 108 cvikov, ktorých autorom je taoistický mních Moy Lin-shin (1931-1998). Tai Chi, v doslovnom preklade box najvyššieho vrcholu, bolo pôvodne vytvorené ako bojové umenie. Moy Lin-shin väčšinu cvikov prebral a upravil ich tak, aby mali priaznivé zdravotné účinky.

Tai Chi môžeme charakterizovať ako sériu pomalých, harmonických pohybov, kde sa kladie veľký dôraz na správne držanie tela, dýchanie a súlad pohybu tela a mysle. Cieľom je aktivácia životnej energie Čchi (Qi, Chi) a jej voľné prúdenie telom.

Základné princípy Tai Chi majú korene v taoizme. Taoizmus učí, že zdravie prichádza, keď telo, myseľ a duch spolupracujú v harmónii. Umenia Tai Chi vyrástli z tejto tradície a sú veľmi prospešnou cestou konečnej transformácie. Pri cvičení sa najmä zdôrazňuje využitie energie Jin a Jang. Tai Chi sa často označuje ako dynamická meditácia, pretože navodzuje hlboký pocit uvoľnenia, sústredené vnímanie a utíšenie vnútorného dialógu. Znižuje stres a pomáha nájsť radosť. Fyzicky vás urobí energickým, vyrovnaným, silným a pružným.

Tai Chi môžu cvičiť ľudia všetkých vekových skupín s rôznym stupňom telesnej kondície. Pravidelné cvičenie pomáha osvojiť si správny spôsob dýchania a naučiť sa uvoľniť telo aj myseľ. Keďže cvičenie je nenásilné, posilňuje telo s minimálnym zaťažením kĺbov. Pri Tai Chi používame svaly hlbších štruktúr, čím posilňujeme šlachy a kosti.

Dôležitá je práca nôh, ktoré Číňania nazývajú aj druhé srdce. Tai Chi trénuje správne držanie tela v pohybe, učí nás zložiť ťažobu z chrbta, bokov a pliec a prenechať celú váhu veľkým svalom na nohách.

Je to mierne aeróbne cvičenie, ktoré môže znížiť hladinu napätia a podporiť telesnú imunitnú reakciu. Pravidelné cvičenie znižuje krvný tlak a navodzuje pocit emocionálnej pohody. Je to tiež ideálne precvičenie ťažiska, čo pomáha pri udržiavaní rovnováhy.

Tai chi nás učí pohybovať sa s prirodzenou ľahkosťou. Túto zručnosť využijete v akejkoľvek inej pohybovej aktivite. Staré čínske „najvyššie neprekonateľné“ umenie má univerzálne uplatnenie.

ZDROJE

https://www.paula.sk/masaze-pohybove-terapie/tajci-taiqi-taichi-quan-chuan/#google_vignette

<https://taichicentrum.sk/par-slov-o-tai-chi/>

https://sk.wikipedia.org/wiki/Taoistick%C3%A9_Tai_Chi

48

- 1 TAI-CHI
- 2 GENEALÓGIA MORÁLKY
- 3 KRITIKA ČISTÉHO ROZUMU
- 4 DÔCHODCOVIA
- 5 ŽENA V KAPITALIZME
- 6 MADISONSKÉ MOSTY I
- 7 ZÁKAZY
- 8 VYPOČUTIE
- 10 ŽALMY
- 11 KULTÚRNA OBEC
- 12 DEJINY RÓMOV
- 13 LETÁKY
- 14 LIEKY
- 15 VAGINÁLNE MAPOVANIE
- 16 NÁVŠTEVNÍCI DIVADLA
- 17 FEMINEM
- 18 VERIACI
- 19 MADISONSKÉ MOSTY II
- 20 HOBBYHORRING
- 21 OCTOVANIE
- 22 DEJINY OSÍDLENIA SLOVENSKA
A MADISONSKÉ MOSTY III
- 23 SLOVENSKÉ MORE / TAI-CHI II

Vzadu
Michal Koleják, Sandra Lasoková, Michael Vrzala, Peter Martinček

Vpredu
Iveta Pagáčová, Natália Fašánková, Ada Juhásová, Tajna Peršić

52

Bulletin k inscenácii
Toto je stred Európy, moja drahá!

NAPÍSA LA A ZOSTAVILA Daniela Brezániová

FOTO Robert Tappert

GRAFICKÝ DIZAJN Marcel Benčík

Mestské divadlo Žilina

Horný val 3, 010 01 Žilina

mobil 0911 148 446

e-mail pokladna@divadlozilina.eu

web www.divadlozilina.eu

RIADITEĽ DIVADLA Michal Vidan

UMELECKÝ ŠÉF Eduard Kudláč

Zriaďovateľom Mestského divadla Žilina je mesto Žilina.

Hlavný partner

Partneri

Žilinak

:RÁDIO REGINA®

plan.art

:RÁDIO_FM

Ďakujeme hudobnému skladateľovi Petrovi Machajdíkovi za skladbu Žalm a Jakubovi Štefančíkovi za úpravu beatu k rapovej skladbe v časti Feminem.

